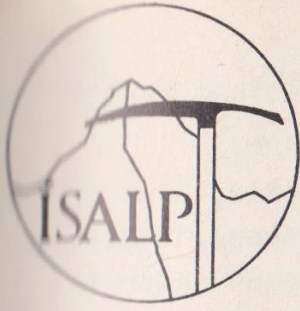
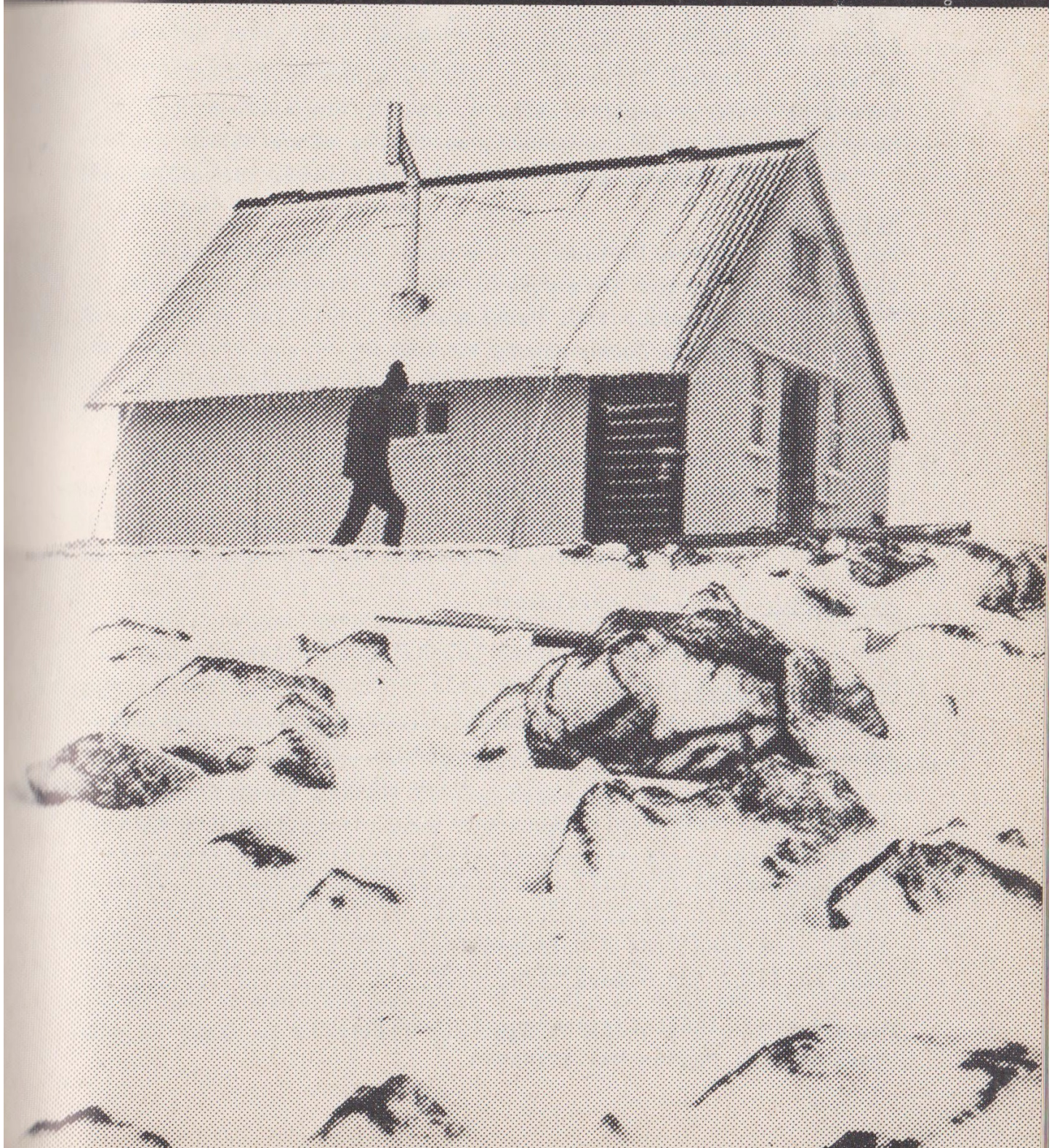

ÍSLENSKI ALPAKLÚBBURINN

NR. 8 — JAN. '79

Útgefandi: ÍSLENSKI ALPAKLÚBBURINN, félag íslenskra áhugamanna um fjallamennsku, pósthólf 4186, Reykjavík

Blað þetta kemur út í byrjun annars hvers mánaðar, efni í það þarf að hafa borist ritnefnd fyrir 15. næsta mánaðar fyrir útkomu blaðsins.

STJÓRN ÍSALP

Formaður: Einar H. Haraldsson, s. 21586
Gjaldkeri: Guðjón Ó. Magnússon, s. 36059
Ritari: Ingvar Teitsson, s. 72236, vinna 29000-240
Varaform: Helgi Benediktsson, s. 86139, vinna 12045
Meðstjórn: Erlingur Thoroddsen, s. 19828, vinna 83599
- : Guðmundur Ingi Haraldsson, s. 10185, vinna 17400-292

Ritnefnd

Ábyrðarm. Ingvar Teitsson
Aðrir í
ritnefnd Erlingur Thoroddsen
Guðmundur Ingi Haraldsson
Magnús Guðmundsson, s. 30214
Sighvatur Blöndahl, s. í vinnu 10100

Ferðanefnd

Einar H. Haraldsson
Guðjón Ó. Magnússon
Helgi Benediktsson
Torfi Hjaltason, s. 24726

Bókavörður Einar H. Haraldsson

- - - - -

<u>Efni þessa blaðs:</u>	<u>Bls.</u>
Frá stjórninni.....	3
Leiðarvísir ÍSALP: Annar þáttur - Hekla.....	5
- " - " - Langjökull.....	9
Tindfjöll.....	14
Gönguskíði.....	16
Úr félagsstarfi.....	23
Útbúnaður.....	25
Tölti einn síns liðs á Norðurljólinn.....	28
Dagskrá ÍSALP jan.- mars 1979.....	30

Forsíðumynd: Skáli Fjallamanna í Tindfjöllum

Myndina tók: Magnús Hallgrímsson

FRÁ STJÓRNINNI:

Oft hefur verið bent á í ræðu og riti á vettvangi ÍSALP að þörf væri á húsnæði fyrir ÍSALP. Í slíku húsnæði væri hægt að halda fundi og hafa opið hús fyrir félagana til að hittast og skipuleggja ferðir. Þar væri unnt að hafa bókasafn klúbbsins þannig að félagarnir gætu notfært sér það. Talið er að slíkur samastaður geti orðið félaginu lyftistöng og hefur verið bent á reynslu Danska alpaklúbbsins í þessu viðfangi.

Stjórn ÍSALP hefur verið þessarar skoðunar og hefur nú um nokkurt skeið leitað að hentugu húsnæði. Nú um áramótin var gengið frá leigu á húsnæði fyrir félagið og vill stjórnin láta reyna á hvort það kemur að notum.

Leiga á húsnæði er mjög dýr og var því gripið til þess ráðs að ganga til samstarfs við annað félag um húsnæði og er það Skandinavisk Boldklub. Það er 60-70 manna félag, sem áður starfaði sem íþróttafélag, en nú er starfsemin einkum fólgin í því að félagar hittast reglulega yfir kaffi og fara auk þess í ferðalög á sumrin.

Húsnæðið er á efri hæð Grensásvegur 5 í Reykjavík og er u.þ.b. 50 m². Þetta er eldhúskrókur og tvö herbergi, þar af annað um helmingur plássins. ÍSALP á enga innanstokksmuni en svo hefur samist við Skandinavisk Boldklub að við fáum afnot af húsmunum þeirra.

ÍSALP hyggst nota húsnæðið þannig að eitt kvöld í viku, þegar ekki eru almennir félagsfundir, verður opið hús. Þá geta félagar hist og rætt um hugðarefni sín, skipulagt ferðir o.þ.h. Húsnæðið verður tekið fyrst í notkun á félagsfundinum 24. janúar.

Í þessu blaði birtist ný áætlun fyrir mánuðina janúar, febrúar og mars. Í henni eru auk funda, dags- og helgarferðir. Þess má geta að aðalfundurinn verður í febrúar.

Sá háttur verður tekinn upp nú að þegar þarf að fá áætlunar-bíl í ferðir verður tekið 2000 kr. óafturkræft tryggingargjald af þeim sem ætla í ferðina. Þetta gjald dregst svo að sjálfsögðu frá fararkostnaði. Gripið er til þessa ráðs vegna þess að brögð eru að því að menn segjast ætla í ferðir en koma ekki. En þá er búið að semja um farættaki, sem reynist þá of stórt og óhagkvæmt.

Ekki verður skipulögð Alpaferð af hálfu félagsins næstkomandi sumar eins og gert var í fyrrasumar. Það stafar m.a. af því að erfitt er að fá menn til að taka að sér leiðsögn og væntanlegir þátttakendur þurfa að gefa ákveðin svör tímanlega, sem h efur reynst erfitt. Þess vegna er ekki auðvelt að skipuleggja ferðina nægjanlega vel í tíma. Hins vegar mun ÍSALP veita mönnum leiðbeiningar við skipulagningu og undirbúning slíkra ferða, benda á leiðsögubækur og gefa góð ráð, ef einhverjir hyggjast fara í Alpna í sumar. Áhugasamir snúi sér til stjórnarinnar.

Rætt hefur verið um að fara í sumar í vikuferð til Esjufjalla eða eitthvers fjallasvæðis í Öræfunum. Einnig hefur Tröllaskagi verið nefndur í þessu sambandi. En þar er áhugavert svæði upp af Skíðadal. Þeir sem hafa hug á slíkri ferð ættu að hugsa málið en nánar verður sagt frá þessu síðar.

NANDA DEVI Í BANN

Hymalajatindurinn Nanda Devi, 7820 m, sem hefur verið mjög fjölsóttur af fjallgöngumönnum hin síðari ár, hefur nú verið settur á bannlista fyrir fjallgöngumenn, að sögn H.C. Sarin, forseta Indverska fjallgöngusambandsins.

Mun þetta bann tilkomið vegna þess að bandarísk herflutningavél "ku" hafa misst kjarnorkusprengju niður á svæðinu við fjallið fyrir um 13 árum, en það fékkst ekki upp úr ráðamönnum fyrr en á þessu ári.

JANNU KLIFINN ÁN SÚREFNIS

Nepalski tindurinn Jannu, 7714 m, var klifinn fyrir skömmu, án notkunar súrefnis og án aðstoðar burðarmanna Sherpa. Þeir sem sigrðu tindinn voru fjórir Bretar, þeir Rib Carrington, leiðangurstjóri, Alan Paul Ronse, Brian Hall og Of Kendal.

Bretarnir voru tvær vikur að klífa sjálfst fjallið frá aðalbúðum, "base camp", í um 300 m hæð.

LEIÐARVÍSIR ÍSALP:

ANNAR ÞÁTTUR - HEKLA OG LANGJÖKULL

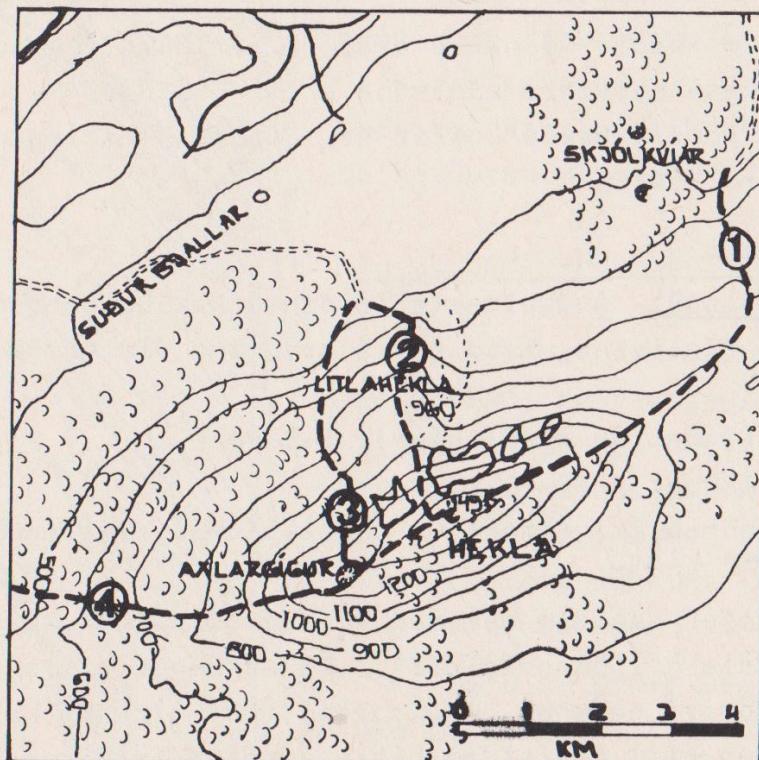
HEKLA:

Yfirlit:

Hekla hefur frá fornu fari verið frægasta fjall Íslands og jafnframt eitt frægasta eldfjall í Evrópu. Frægð sína hefur Hekla fengið af stórkostlegum eldgosum, sem komið hafa nær því á hverri öld frá landnámi Íslands. Fyrsta stórgosið, sem sögur fara af, var árið 1104, síðasta gos úr Heklu sjálfri hófst vorið 1947. Auk þess gaus á nokkrum stöðum í hlíðum Heklu og við rætur hennar vorið 1970.

Hæð Heklu yfir sjó er 1491 m. Fjallið gnæfir hátt yfir allt næsta umhverfi sitt, og í góðu skyggni er afar víðsýnt frá tindinum.

Hekla er hryggur með stefnu NA-SV, líkt og flestar jarðsprungur um miðbik Suðurlands. Í norðvesturhlíð fjallsins er nokkur jökull. Helstu kennileiti á Heklu og við hana eru:

Hekla - yfirlitskort

Toppgígur, gígskál éfst á fjallinu, hæsti tindur Heklu, er á norðurbarmi gígsins. Verulegur jarðhiti er í kringum Toppgíg, ekki síst suðvestan hans.

Axlargígur, gígskál á suðvesturöxl fjallsins. Þar í kring er mikill jarðhiti, m.a. brennistenshitur með viðeigandi fnyk.

Litla-Hekla, öxl sem gengur norðvestur úr meginfjallinu, 960 m á hæð. Ekið hefur verið á jeppum þar upp, en ekki er það greiðfært.

Skjólkvíar, landsvæði við norðurrætur Heklu, þar eru m.a. eldstöðvar og úfið hraun frá 1970.

Segja má að Hekla sé auðveld uppgöngu frá öllum hliðum, þ.e. óvída eru hamrar eða torfærur í hliðunum. Hins vegar er langoftast gengið á fjallið að norðan og vestan, á þeim slóðum verður komist næst því á bíl. Ekki er að jafnaði bílfært nærri Heklu fyrr en komið er fram á sumar, t.d. seinni hluta júní.

Besta kort af Heklu og nágrenni, sem fáanlegt er nú, er "Atlasblað" No 57, kvarði 1:100.000, frá Landmælingum Íslands. Einnig má nefna "Aðalkort" No 6, 1:250:000, frá sama útgefanda.

Af bókum um svæðið má nefna árbók F.Í. 1945, sem þó er nú að nokkru úrelt vegna breyttra aðstæðna eftir gosið 1947. Einnig má nefna bókina "Eldur í Heklu" eftir dr. Sigurð Þórarinsson, sem fjallar um gosið 1947.

Einstakar leiðir:

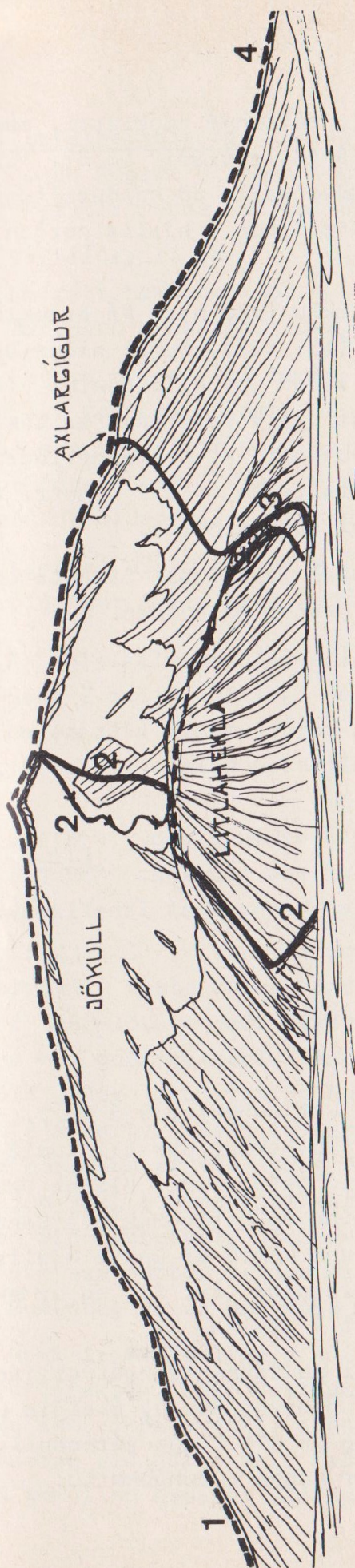
No 1: Skjólkvíaleið: Auðveldasta leiðin á Heklu, gengið er suðvestur háhrygg fjallsins, farið upp á hrygginn við norðaustur-rætur Heklu.

Lofthlína (innst úr Skjólkvíum): 8-9 km

Lóðrétt hækkun: 1100 m

Áætlaður göngutími (innst úr Skjólkvíum í sæmilegu göngu færi): 3-4 klst.

Ekið er út af veginum upp með Þjórsá að austan, gegnt Búrfelli, inn á Landmannaleið (Dómadalsleið). Þá er beygt til suðurs út af Landmannaleið nærri hnúknum Skjaldbreið (387 m). Er þar ekið eftir söndum, og getur verið erfitt að hitta á rétta leið upp í Skjólkvíar, austan hraunsins frá 1970. Sumarfært er á fólksbíl upp Landmannaleið, en hæpið að fara upp í Skjólkvíar nema á fjórhjóladrifsbíl.

Þegar komið er inn í Skjólkvíar, er gengið upp að norðurenda Heklu-hryggjarins. Er þar fyrst gengið upp með Skjólkvíahrauninu, hraunið á hægri hönd. Þá er gengið til SA, upp í slakka sem er SV undir hnúkunum Rauðkemingum. Eftir það er gengið til SV upp Heklu-hrygginn, fyrst upp á lágan hrygg (940 m, sjá "Atlasblað" No 57) og síðan upp hraun og hjarnbrekkur upp í Heklugjána, gossprungu í NA-öxl fjallsins.

Há hryggur fjallsins er næsta flatur norðaustan til, gengið er suðvestur hrygginn þar sem hæst ber, og sér þá brátt til Toppgígs. Hér má stundum finna íshella og aðrar jarðhitamyndanir í snjónum í 1200-1300 m hæð, en ekki er þó teljandi jökull né aðrar hættur á gönguleiðinni.

Fast austan Toppgígs er lítill gígur, sem gengið er framhjá. Er þá komið upp á barm Toppgígs, og er stutt, en víða bratt, eftir gígrindanum upp á hátindinn á norðurbarmi gígsins.

No 2: Litlu-Hekluleið: Stutt, en brött leið upp Heklu norðvestan frá, gengið yfir Litlu-Heklu. Ísöxi og mannbroddar eru að jafnaði nauðsynleg. Jöklalína getur einnig verið til þæginda. Skemmtileg fjalla-(Alpa)skíðaleið, sjá síðar.

Loftlína: 3 km

Lóðrétt hækkun: Ca. 85 m

Áætlaður göngutími: 2-3 klst

Ekið er út af veginum, sem liggur upp úr Landssveit (með Þjórsá að austan) ca. 3 km ofan við Galtalæk. Þar er ekið austur yfir Ytri-Rangá og fyrst suður á bóginn áleiðis niður á Rangárvelli, en

Hekla - frá norðaustri

fljótlega er beygt út af til vinstri, rétt hjá túnbletti, sem merktur er sem eyðibýli (Næfurholt) á "Atlasblaði" No 57. Eftir það er jeppaslóð, ógreiðfær, yfir Suðurbjalla að norðurrótum Litlu-Heklu. Þar er yfirleitt jeppafært upp á hjalla norðan í Litlu-Heklu, í 600-700 m hæð.

Frá bíl er gengið upp á Litlu-Heklu (960 m). Þá er tekin stefna rétt hægra megin við Toppgíg (til SSA), fyrst niður af Litlu-Heklu yfir smávegis slakka og síðan upp hlíð Heklu, víða allbratt. Framan af má fylgja rindum upp á við, en ofar taka við jökulfannir, sem eru þó lítt sprungnar, ef framangreindri stefnu er fylgt. Varast ber hér að leita um of til vinstri á uppleiðinni, þar er brattara og meiri sprunguhætta.

Komið er upp á brúnina rétt vestan Toppgígs. Síðasta spöl-innir stafnt beint á gígnn, sem er hæstur að norðan.

Litlu-Hekluleiðin er hentug fjalla-(Alpa-)skíðaleið. Á niðurleiðinni má hér renna sér ofan af fjallinu niður í slakkann ofan við Litlu-Heklu. Þaðan má ænna sér niður gil rétt vestan Litlu-Heklu, eru þar jafnan fannir eitthvað fram eftir sumri.

No 3: Axlargígsleið: Fjölfarin leið á Heklu í dag. Fjölbreytileg, m.a. eru íshellar og brennisteinshitur við slóðina. Mannbroddar og ísöxi æskileg, einnig jöklalína, ef kanna skal íshella-myndanir vestan Toppgígs.

Lofthlína: Ca. 5 km

Lóðrétt hækkun: Ca. 1100 m

Áætlaður göngutími: Ca. 4 klst.

Jeppafært er (sumarfært) upp að Litlu-Heklu, sjá No 2. Gengið er svo suðvestur með rótum Litlu-Heklu, þar til komið er að hraunstraumi (frá 1845), sem fallið hefur niður hlíðar Heklu. Er slakki eða gil milli hraunstraumsins og Litlu-Heklu. Gengið er upp hraunið hægra megin gilsins, uns komið er upp á hjalla (í ca. 900 m hæð). Héðan sér til Axlargígs (til S), og er tekin stefna skáhallt upp snjóbrekkur, beint á gígnn.

Við Axlargíg er víða mikill hiti og brennisteinsútfellingar. Þaðan er gengið til ANA, austanvert í háhrygg Heklu, áleiðis upp að Toppgíg. Stutt suðvestan við Toppgíg má oft finna sérkennilega íshella. Gæta ber þar fyllstu varúðar vegna sprunguhættu.

No 4: Næfurholtsleið: Gamalþekkt leið suðvestan á Heklu. Þessa leið gengu Eggert Ólafsson og Bjarni Pálsson á Heklu þann 20. júní 1750, fyrstir manna, að talið er. Löng leið, lítt farin eftir 1947.

Lofthlína: 13 km

Lóðrétt hækkun: 1360 m

Áætlaður göngutími: 6-8 klst-

Gengið er upp frá bænum í Næfurholti, stefnt norðanvert við Rauðöldur (481 m). Komið er í hraun strax neðan Rauðalda, en brölt um hraun eftir það upp norðanvert í Höskuldsbjalla, allt fremur ógreiðfært. Fram að gosinu 1947 var jafnan farið á hestum upp að Höskuldsbjalla, en hestagatan fór undir hraun í gosinu.

Upp frá Höskuldsbjalla er stefnt upp aflíðandi brekkur að Axlargíg, þar fyrir ofan, sjá leið No 3.

Helgi Benediktsson

Sighvatur Blöndahl

Ingvar Teitsson

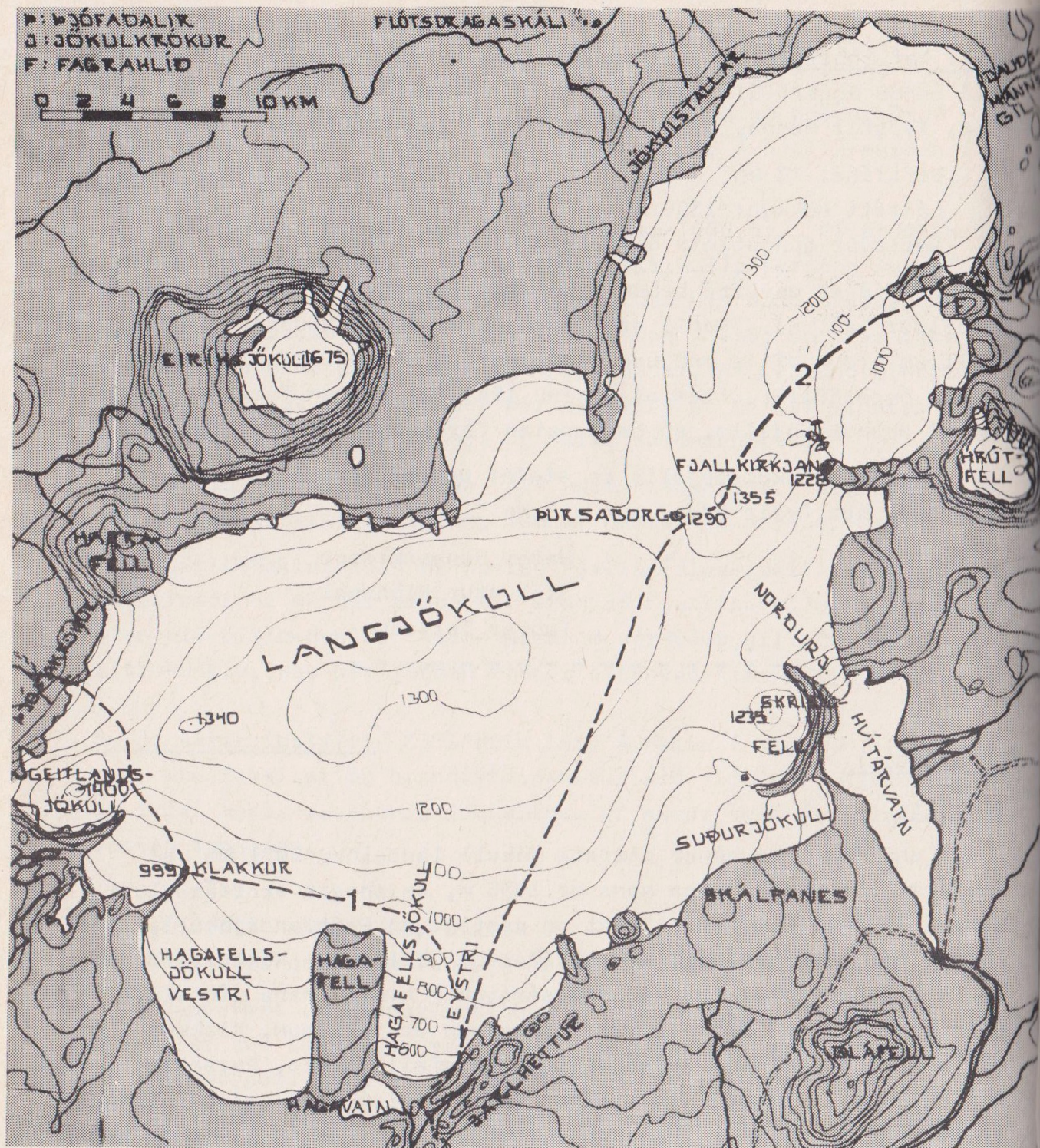
- - - - -

LANGJÖKULL:

Yfirlit:

Langjökull er annar stærsti jökull landsins, 1021 km² að flatarmáli. Hæsta bunga hans er 1355 m, en annars er stór hluti hans í 1200-1300 m hæð. Syðst og vestast er Geitlandsjökull, 1400 m hár móbergsstapi, sem er áfastur jöklinum. Nokkrir tindar eru við jaðar jökulsins og hafa sérstakir hlutar hans sín eigin nöfn (sjá kort). Þrír tindar standa upp úr jöklinum, Klakkur 999 m hár, sem er við jaðar Vestari Hagafellsjökuls, Þursaborg á miðjum jöklinum og Fjallkirkjan ásamt fleiri nærliggjandi tindum vestan við Hrútafell. Jöklarannsóknafélagið hefur nú 12 manna skála í smíðum sem settur verður niður austan undir Fjallkirkjunni á vori komanda, og er hæð þess staðar um 1200 m.y.s.

Nokkrir ~~vegir~~ liggja að jöklinum. Af Kaldbaksvegi má aka inn í Þjófakrók undir Geitlandsjökli, um brú á Geitá. Af Kjalvegi má aka inn að Hagavatni, sunnan undir jöklinum og inn í Þjófadali norðaustan við jökulinn. Frá öllum þessum stöðum er greiðfært upp á jökulinn nema úr Þjófadölum í Jökulkrók, þar getur Fúlakvísl

Langjökull - yfirlitskort

orðið farartálmi á sumrin. Varast skal sprungur austan undir Norðurjöklinum og norðan við Geitlandsjökul seinni hluta sumars. Greiðfært er víða á Langjökul því brattir skriðjökclar eru fáir. Af greiðfærari leiðum má nefna af Skálpanesi við Bláfellsháls, og upp Norðurhvelið vestan við Hveravelli, þ.e. upp með Dauðsmannsgili.

Fjórir skálar eru í gænn við jökulinn, þrír í eign ferðafélags Íslands. Einn er í Þjófadölum, annar við Hvítárvatn og sú þriðji við Hagavatn. Einnig er nýr skáli við Jökulstalla norðvestan við jökulinn. Eru skálarnir við Hagavatn og í Þjófadölum hentugastir sem gististaðir þegar lagt er á jökulinn eða sem áfangastaðir.

Við Hagavatn. Þegar gengið er á Langjökul hjá Hagavatni er farið með vatninu og upp skaflinn á miðri mynd. Þar er yfirleitt sprungulaust.

Skíðaganga á Langjökul er heppilegasti ferðamátinn, en jökullinn er einnig mjög gæiðfær snjóþílum og vélsleðum, því hann er tiltölulega sléttur. Ef aðeins á að ganga yfir jökulinn þá er fyrrihluti sumars (frá maí fram í júlí) besti tíminn. Vegir að honum eru lokaðir vegna vetrarsnjóa á vorin og seinni hluta sumars opnast sprungur og í neðri hluta jökulsins bráðnar vetrarsnjórinn snemma og eftir verður ís. Hins vegar má fara yfir jökulinn sem þátt í lengri ferð á veturna eða vorin.

Nauðsynlegur útbúnaður, auk hlýrra skjólklaða, er jöklavaður, ein ísöxi og eitt par af mannbroddum á hópinn. Ef gengið er í

Á Hagafellsjökli vestri. Geitlandsjökull í baksýn. Langjökull er vel fallinn til skíðagöngu á vorin og snemma á sumrin, og eftir að skáli Jöklarannsóknafélagsins hefur verið reistur við Fjallkirkjuna verður mjög bætt úr öllum aðstæðum til slíkra ferðalaga.

línu á skíðum er best að ganga í einfaldri röð og hafa línuna strekkt. Ekki er alltaf nauðsynlegt að vera í línu þegar gengið er á skíðum því þau fljóta vel yfir minni sprungur. Ef farið er seinni hluta sumars er betra að vera saman í línu, en á vorin er það tæpast nauðsynlegt. Aðstæður verður alltaf að meta hverju sinni. Enginn ætti að leggja á jökulinn nema kunna að fara með áttavita af fullkomnu öryggi. Kennileiti eru fá á jöklinum og ef skyggni er lélegt (sbr. þoka eða skafrenningur) er áttavitinn manns hægri hönd sem lýgur aldrei og ávallt á að treysta. Annað hjálpartæki má ægja að sé ómissandi. Það er hæðarmælirinn. Sé hann notaður ásamt áttavita er hægt að staðsetja sig með nokkurri nákvæmni. Ferðir yfir jökulinn eru yfirleitt meira en dagsferðir. Því er nauðsynlegt að hafa jöklatjald sem þolir mikinn vind og allan útileguútbúnað til næturgistingar, því skjól laust er á jöklinum (sbr. Lið IIb í útbúnaðarlista Ferðanefndar).

Bestu kort af Langjökli eru Atlasblöð No. 45 og 46, kvarði 1:100.000 frá Landmælingum Íslands. Einnig má styðjast við Atlaskort No 5, 1.250.000 frá sama útgefanda.

Fátt hefur verið ritað um Langjökul og er hann lítt kannaður af fræðimönnum, en Árbók Ferðafélagsins fyrir árið 1980 mun fjalla um Langjökul og leiðir umhverfis hann.

Skíðagönguleiðir:

Skíðagöngumaðurinn er óbundinn ákveðnum leiðum, enda engar brautir og um fáfarnar slóðir að ræða. Einnig verður að taka tillit til færis á jöklinum þ.e.a.s. sprungur eru oft í þöri hans á sumrin og ís sem myndast á yfirborði hans seinni hluta sumars. Hér skal tveimur leiðum lýst, en fleiri eru mögulegar.

1. Hagavatn - Þjófakrókur:

Vegalengd - Um 25 km á jökli. Um 5 km frá Hagavatnsskála að jökulrönd og 2 km frá jökulrönd að bíslóð í Þjófakrók.

Hæðarmunur - Hagavatn er í 443 m. Geitlandsjökulskarð hæsti punktur leiðarinnar er í um 1125 m hæð og Þjófakrókur í um 600 m.

Áætlaður göngutími - 8 - 15 klst, en er misjafnt eftir færi.

Frá Hagavatnsskálanum er gengið upp að Nýjafossi (sést frá skálanum) og þaðan að Hagavatni. Gengið er austan við vatnið að jökulrönd. Best er að leggja á jökulinn austan við vatnsendann. Þar eru skaflar fram eftir sumri og hægt er að spenna skíðin strax á sig. Nú er gengið upp að snjólínu (um 1000 m í lok júní) og tekin stefna að Klakki með viðkomu efst á Hagafellinu. Ef færi er þungt skal gista við Klakk - ágætt skjól er að finna við hann, t.d. í snjóbrekkunni vestan við hann. Gangan á Klakk er létt og er víðsýnt til suðurs. Ef færi er gott skal halda í skarðið milli Geitlands- og Langjökuls og gista þar. Tilvalið er að fara á Geitlandsjökul og er léttast að fara frá skarðinu. Efst uppi er mikil slétta og víðsýnt yfir Langjökul. Þaðan er fagurt útsýni í björtu. Síðan skal renna sér niður á Langjökulinn og að lokum renna sér niður í Þjófakrók. Varast skal sprungur og halda sig sérstaklega frá hliðum Geitlandsjökuls. Úr skarðinu er best að stefna fyrst á Hafrafell en beygja síðan suður mitt á milli fellsins og Geitlandsjökuls. Engin þjónusta er við Þjófakrók og nauðsynlegt að láta sækja sig þangað eða ganga að Húsafelli.

2. Þjófadalir - Hagavatn:

Vegalengd: - Um 40 km á jökli. Um 5 km frá Þjófadalaskála að jöklinum og um 5 km frá jökulrönd að Hagavatnsskála.

Hæðarmunur - Þjófadalaskáli er í um 680 m hæð. Langjökull er á leiðinni hæstur 1355 m og lengi í um 1300 m hæð, og Hagavatnsskáli er í um 400 m hæð.

Frá Þjófadalaskála er gengið yfir Þverfell og inn í Jökulkrók norðan við Fögruhlíð. Þar þarf að vaða nokkrar kvíslar sem vaxa töluvert í **rigningu** og/eða **hlýindum**, en ættu ekki að vera til trafala. Jökullinn er lítt sprunginn **hér** (þ.e.a.s. sumarið 1978) og er sléttur uppgöngu. Nú skal stefna norðan við jökulskerið í 1320 m hæð. Þaðan skal ganga á hæstu bingu Langjökuls, þ.e.a.s. 1355 m bunguna. Nú eru aðeins 2 km að Þursaborg, 1290 m háum kletti (nunatak) er stendur upp úr miðjum jöklinum. Enda þótt aðeins 15 km ferðarinnar séu að baki er hér heppilegt að gista ef ganga á í tveimur áföngum. Þegar skáli Jökларанnsóknafélagsins hefur verið reistur við Fjallkirkjuna má gista þar í staðinn. Hédan **hallar** að mestu undan fæti að Hagavatni, þ.e. um 800 m lökkun, og þægilegt að fara það á skíðum. Hédan eru engin kennileiti á jökli og þarf því að taka beina stefnu að Hagavatni.

Guðjón Ó. Magnússon

- - - - -

TINDFJÖLL

Síðastliðið haust skaut þeirri hugmynd upp, hvort ekki væri möguleiki að fá afnot af skála Fjallamanna í Tindfjöllum. Hófast viðræður við stjórn Fjallamanna um málið, og tóku þeir leitan okkar mjög vel. Nú er svo komið, að ÍSALP hefur féngið afnotarétt af skálanum, með eftirfarandi skilmálum.

Skálinn er eign Fjallamanna. ÍSALP hefur forgangs afnotarétt af honum ásamt Fjallamönnum. Skal ÍSALP hafa alla umsjón með honum, og sjá um viðhald, þ.e. vinnu og flutning á efni. Fjallamenn greiða allan útlagðan kostnað. Félagar ÍSALP greiða gistigjöld eins og aðrir, sem gista skálann, enda eru þeir peningar, sem koma inn fyrir gistingu einu tekjurnar, og notast til viðhalds og kaupa á eldsneyti.

Þegar stærri hópar fara á vegum ÍSALP, skal tilkynna það Fjallamönnum, svo ekki komi til að tveir eða fleiri hópar komi að skálanum í einu.

Fjallamenn stofnuðu félag sitt snemma árs 1939, og hófu strax undirbúning að byggja skála á Fimmvörðuhálsi, undir forystu Guðmundar Einarsonar frá Miðdal. Lauk smíði skálans í september sama ár. Strax var þá farið að undirbúa smíði skálans í Tindfjöllum, sem lauk svo á árinu 1941. Voru þá uppi hugmyndir hjá Fjallamönnum að gera gönguleið færa á milli Tindfjalla og Fimmvörðuháls, um Emstrur, Hamraskóga, Þórsmörk og Heljarkamb.

Í Tindfjöllum eru þrír skálar. Tindfjallasel neðstur, eign Flugbjörðunarsveitarinnar. Þá Miðskáli (Miðdalur), sem er í einkaeign. Efstur er svo skáli Fjallamanna. Leiðin úr Fljótsdal í Tindfjallasel er um 5 km. Er hún stikuð. Neðsta stikan er í 400 m hæð frammi í brúninni fyrir ofan sneiðinginn. Endurskinsmerki eru á stikunum og benda þau á næstu stiku. Tindfjallasel stendur í Smáfjallahrygg við Selgil í 700 m hæð. Þaðan eru um 2,5 km í skála Fjallamanna, sem stendur í um 850 m hæð. Rétt þar fyrir neðan er miðskálinn (Miðdalur) og er brekkan þar fyrir neðan stikuð.

Frá neðstu stikunni að Tindfjallaseli eru 40⁰ misvísandi. Frá Tindfjallaseli að skála Fjallamanna eru 49⁰ misvísandi. Frá Miðdal að skála Fjallamanna eru 44⁰ misvísandi.

Það er ánægjulegt fyrir ÍSALP að vera búið að fá aðstöðu til æfinga á svæði sem býður upp á mikla möguleika til hverskonar klifurs og skíðaiðkana. Vil ég hvetja alla félaga ÍSALP til að notfæra sér þessa aðstöðu, og um leið vil ég minna á, að ef félagar ÍSALP ganga ekki vel um og greiða ekki gistigjöldin, glatar félagið þessari aðstöðu, sem væri miður.

Erlingur B. Thóróddsen.

- - - - -

GÖNGUSKÍÐI

Ein nýjasta fjallaíþróttin um þessar mundir er án efa skíðaganga. Vitanlega er hún ekki ný, heldur endurvakin íþrótt, þar sem hægt er að rekja hana aftur mörg þúsund ár á Norðurlöndum. Þessi endurvakning á sér stað um allan heim og er slík, að aldrei hafa jafnmargir stundað skíðagöngu en einmitt nú. Þessi endurvakning átti sér stað fyrir um 5 árum og hefur breiðst út um allan heim. Hefur Ísland ekki orðið þar útundan. Fjöldi þeirra vex, sem leggja stund á greinina hér á landi.

Við gígbarminn á Eyjafjallajökli. Hámundur framundan (efst á leiðum 5, 6 og 7 í leiðarvísi). Þegar gengið er um sprungusvæði, á skilyrðislaust að hnýta sig í línu, og alltaf hafa strekkt á milli.

Svigið hefur orðið að þola átroðning í brekkunum og kostnaður hefur aukist samfara öruggari útbúnaði. Þar af leiðandi eru menn farnir að snúa sér að gönguskíðum, þar sem á þeim er hægt að ganga ótroðnar slóðir og notast við ódýrari útbúnað.

Skíðaganga á upp-tök sín á Norðurlöndum, þar sem landslag er öldótt. Þar er veturinn langur. Betra er að stunda þar skíðagöngu en í Ölpunum, með sínar

bröttu brekkur. Því er aðstaða til skíðagöngu hér á Íslandi mjög góð.

Gönguskíðaíþróttinni má skipta í þrjá flokka: Keppnis-, ferða- og fjallaskíðarennslí. Keppni í skíðagöngu er nú mikilvæg grein á Vetrarólympíuleikunum, og er bundin við brautir og er lítið af þeim hérlandis. Fjallaskíði eru fyrir þá sem hafa reynslu á göngu- og svigskíðum ásamt því að vera reyndir í fjallamennsku og vetrarferðum. Í þessari grein mun ég gera dálitla grein fyrir íþróttinni.

Ferðaskíði eru notuð í ferðir upp í óbyggðir á ótroðnum slóðum. Skíðin eru breiðari en keppnisgönguskíði og með stálköntum. Ferðaskíðamaðurinn þarf bæði að geta skíðað á sléttlendi (sbr. keppnis-skíði) og í mishæðóttu landi (fjallaskíði) og þarf hann því að vera fjölbærur skíðamaður.

Klæðnaður - Flestir ferðaskíðamenn eru vanir fjallamenn og er fatnaður því lítil kostnaðarauki. Helst er að ofklæða sig ekki, því manni hlýnar fljótt á göngu. Nauðsynlegt er þó að hafa með sér hlý föt því manni kólnar fljótt þegar stansað er. Sérstaka gönguskíðaskó þarf með breiðri tá til að passa í bindingarnar, og með sveigjanlegum sóla. Sterkir gönguskíðaskór hafa ekki fengist hér á landi til þessa, aðeins keppnis-skór og eru þeir óheppilegir til lengri ferðalaga hér á landi. Af sterklegri skóm sem henta við íslenskar aðstæður eru KIKUT Model 813 Mountain Touring, randsaumaðir með Vibramsólum.

Skíði og bindingar - Til skamms tíma voru öll skíði úr tré en nú eru þau næstum því úr sögunni. Fiberskíði hafa tekið við. Breidd skíðanna er um 6 sm. og lengd er fundin með því að teygja hendina upp fyrir höfuðið og velja skíði, sem ná að fingurgómum, Ef þú ert þungur miðað við hæð, þá þarftu aðeins lengri skíði.

Bindingar eru venjulega af "rottefella" gerð. Skórinn er festur að framan með 3 pinnum og klemmu í bindinguna og er hellingurinn þá frjálss, en það er nauðsynlegt til að geta gengið á skíðunum. Bindingar sem mæla má með eru Rottefella 210 Tour eða SKILOM. Báðar hafa fengist hér. Sumir hafa verið með gormabindingar, en þær eru meira fyrir fjallendi en sléttlendi, og þá er betra að vera á fjallaskíðum. Nú nota fáir gormabindingar hérlandis. Loks þarf að vera lítil hælplata á skíðunum, til þess að hellingurinn grípi í beygjunum og við bremsun.

Annars er ekkert "rétt", því alltaf er útbúnaðurinn að breytast, sbr. tréskíðin sem til skamms tíma voru talin hið eina rétta, en tréskíði þarf að tjörubera reglulega og einnig þarf að setja á undirstöðuáburð, áður en rennslisáburður er borinn á. Fiberskíði sem tóku við af tréskíðunum fyrir nokkrum árum þarf hvorki að tjörubera né bera á undirstöðuáburð, en þau þurfa rennslisáburð. Geysisterk skíði af þessari gerð eru FISCHER Evrópa 77 og 99. Eru þau sterkustu skíðin sem völ er á og hafa reynst langbest hér á landi hvað varðar endingu. Hins vegar þarf að bera undir þau rennslisáburð og er hann mismunandi eftir færi.

Nýlega hafa þó orðið tvær breytingar. Í fyrsta lagi hefur komið fram **nýr** áburður, þ.e. einn fyrir blautan snjó og annar fyrir þurran snjó og í öðru lagi skíði sem þarf ekki að bera á áburð.

Á leið í Grímsvötn í .oku. Nauðsynlegt er þá að ganga eftir áttavita. Best er að ganga í einfaldri röð og láta eftasta mann stýra þeim fremsta, því kennileiti eru engin. Nauðsynlegt er að skipta um fremsta mann reglulega (5 - 15 mínútna fresti) því hætta er á snjóblindu.

Áburðarlaus skíði - Þessi skíði eru af tveimur gerðum; af mohairgerð með hárum, sem virka eins og selskin, grípa í upp í móti eða við spyrnu, en renna niður í móti, og af hreisturgerð sem virka á svipaðan hátt. Hreisturskíðin hafa reynst betur og eru endingarbetri því hárin eyðast fljótt, en að sjálfsögðu má endurnýja þau. Mikið er deilt um hvort áburðarlaus skíði séu betri en áburðarskíði, en áburðarlausu skíðin hafa margt til sínna ágætis, ekkert þarf að hugsa um hvaða áburð eigi að bera undir og því enginn "sóðaskapur" af áburði. Hins vegar, ef borið er rétt á áburðarskíði, er bæði rennsli og grip þeirra betra og yfirferðin því meiri. Áburðarlaus skíði verða stöðugt vinsælli, en í dag hafa framleiðendur ekki ennþá komið með nógu sterk skíði fyrir íslenskar aðstæður. TRAK Mountain eru þau skíði sem best hafa reynst hér á landi. Væntanlega bætast fleiri gerðir af skíðum við á næstunni því áburðarlaus skíði eru það sem koma skal.

Stafir - Skíðagöngustafir eiga að ná frá gólfi að handarkrika. Sumir mæla með bambusstöfum því þeir gefa betri spyrnu, en fiber eða álstafir eru sterkari, og henta vel íslenskum aðstæðum.

Áburður - Meira að segja áburðarlaus skíði hafa gott af áburði til að auka grip eða rennsli. Hugmyndin með áburði er sú að hjálpa skíðabotninum að grípa í upp í móti og renna á sléttlendi eða niður í móti. Rétti áburðurinn gefur báða eiginleikana.

Þrjár gerðir af áburði eru til, harður og mjúkur áburður, og klístur. Harður og mjúkur áburður er í baukum og er aðallega ætlaður í nýföllnum snjó, en klístur í túbum sem er ætlað gömlum snjó og harðfenni. Rétti áburðurinn fer eftir hitastigi og notaðir eru mismunandi litir til að greina á milli þeirra, en áburður frá SWIX í Noregi hefur reynst vel.

Góður undirbúningur er fólgin í að hreinsa botninn af gömlum áburði. Jöfn og gætileg áborning og núningur með korki minnkar núningsviðnámið og eykur rennslisgildið. Má fullyrða að árangur er bundinn því hvort áburðurinn er rétt borinn á eða ekki.

Tréskíði þurfa meiri undirbúning. Tjörúáburð a.m.k tvisvar á vetri til að verja skíði frá bleytu og undirstöðuáburð svo að

rennslisáburðurinn haldist á. Tjaran hefur til skamms tíma verið brædd á skíðin en nú er hægt að fá tjöru í úðakönnum.

Byrjendum er ráðlagt að byrja með fáar ferðir af áburði og prófa sig áfram. Ef þú sérð einhvern sem gengur vel á skíðum skaltu spyrja hann hvaða áburð hann noti. Það sparar mikla fyrirhöfn með veðurlýsingum og hitamælum.

Gönguskiðasvæði - Það eina sem þarf til skíðagöngu er snjór, og er yfirleitt nóg af honum, á venjulegum vetri. Afar hentugt svæði fyrir byrjendur eru Bláfjöllin, því þar eru skíða-brautir. Annað skemmtilegt svæði í nágrenni Reykjavíkur er Hellisheiði; Innstidalur - Hengilssvæði. Þegar reynsla manna eykst má fara í lengri ferðir, t.d. á Skjaldbreið að Hlöðufelli, í Tindfjöll og á Fimmvörðuháls. Ef menn gefa sér tíma eru ótal möguleikar á hálendinu og æft fjör í að skreppa yfir landið á vorin því þá er snjórinn mikill og dagurinn farinn að lengjast. Höfum við hér á landi gott tækifæri til að iðka skíðagöngu upp í óbyggðum og ættum að nýta þessi tækifæri meira. Ekki eru gönguskiðin bundin við veturnar, því Lang-, Mýrdals- og Vatnajökull eru allir hentugir fyrir skíðaferðir á sumrin.

Skíðagönguaðferðin - Við skíðagönguaðferðina þarf tækni, en hún er ekki flókin. Undirstöðuhreyfingin er "skáskref", einskonar ýkt ganga, sem á skíðum breytist í langt rennandi skref, eins og á skautum. Hreyfingunni er skipt í tvennt, Fyrst "spörkun" síðan "rennsli", styrkt með sterkri sveiflu frá gagnstæðum handlegg og staf. Aðferðin lærir best á sléttu svæði með jöfnum og samanhjúppuðum snjó. Best er að byrja með því að sleppa stöfunum og leggja áherslu á að kasta sér áfram, rennandi á annað skíðið á meðan sparkað er með hinu aftara. Þegar "spörkunin" er komin, á að renna og láta aftara skíðið koma inn í sveifluna og þá snýst hlutverkið við. Það er mjög mikilvægt að nýta hvert rennsli og eiga hreyfingarnar að vera hagar, jafnar og kraftmiklar. Síðan eru stafirnir teknir og hendurnar notaðar til að gefa aukíð rennsli. Með æfingu má læra fleiri aðferðir fyrir mismunandi aðstæður, svo sem skautun á ísi eða harðfenni, "gæsagang" upp brekkur og "Telemark"beygjuna niður brekkur.

Kunnátta og hættur - Eins og í fjallgöngum er best að vera með félagi og skynsamlegan útbúnað. Að kunna á áttavita er mikilvægt því að í snjó og þöku geta smákennileiti horfið og í vindi hverfur allt í skafrenningi. Þekking á snjóflóðahættu,

Við Grímsfjall skal varast sprungur sem liggja kring um Grímsvatnadældina. Ef farangur er mikill er léttara að draga hann á sérsmíðuðum fibersnjópotum.

kali og ofkælingu er einnig nauðsynleg. Ef farið er í vetrar-
útilegu hefur maður með góða reynslu í sumarútilegum sémilega
undirstöðu, en aðstæður eru harðari og þá sérstaklega veðrið.

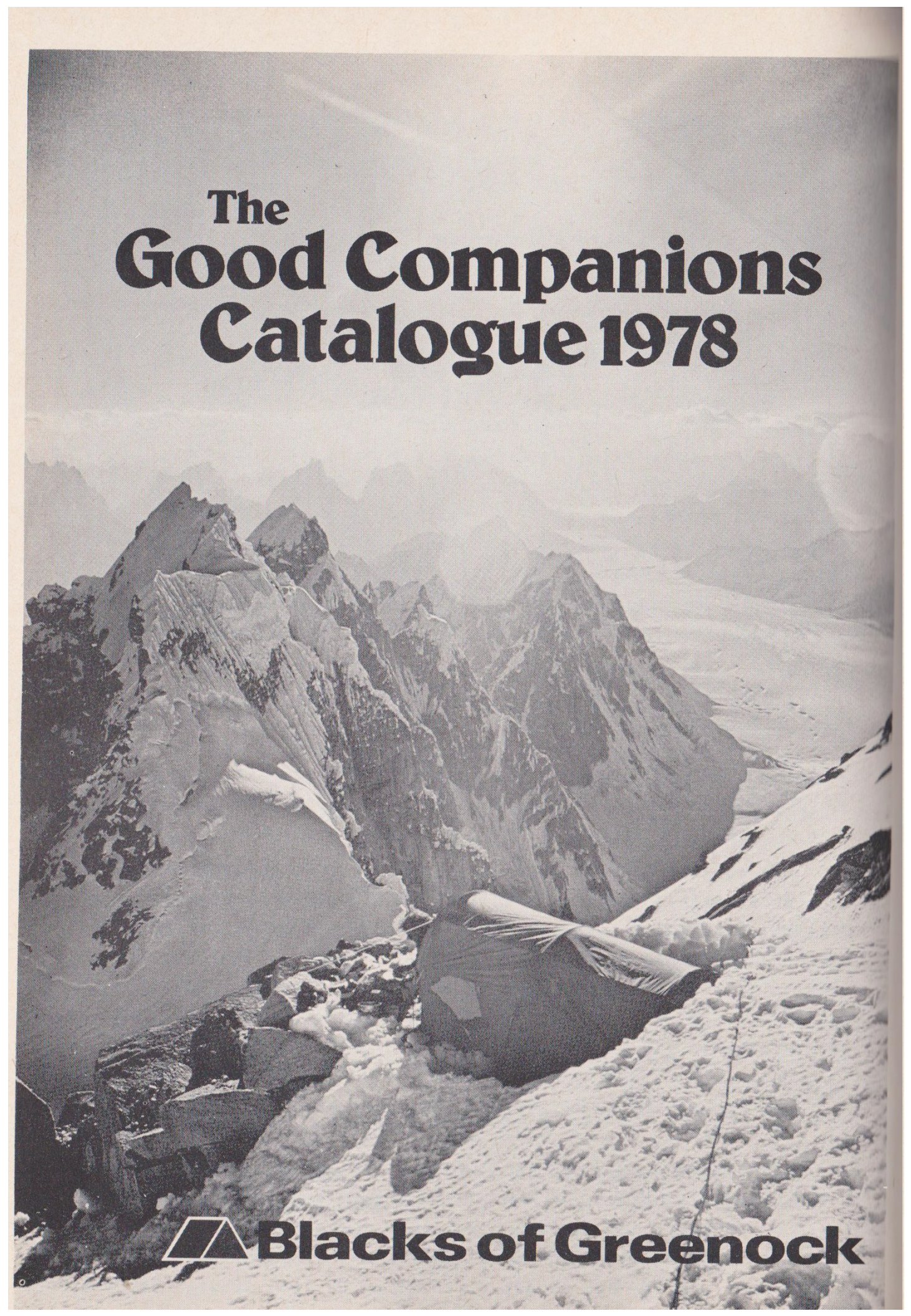
Þessi stutta grein er aðeins inngangur fyrir þessa íprótt
sem er sífellt að verða vinsælli og á eflaust eftir að draga
fleiri til sín. Ég vona að ég hafi gefið einhverja hugmynd
um hana með þessu spjalli.

Guðjón Ó. Magnússon

- - - - -

KRÖKKT Á HIUNCHULIIN Í NEPAL

Mjög krökkt var á tindinum Hiunchuliin í Nepal í október s.l.
- Tindurinn sem er um 7300 m hár fékk heimsókn hvorki fleiri né
færri en 45 fjallgöngumanna, þar af voru 20 Vestur-Þjóðverjar úr
26 manna leiðangri sem hinn frægi kappi Günther Sturm var í for-
svari fyrir. Þykir það algert einsdæmi að 20 menn úr sama leiðangri
nái einum og sama tindinum.

The Good Companions Catalogue 1978

Blacks of Greenock

Eyjafjallajökulsferðin:

Lagt var af stað laugardagamorguninn 11/11 frá Umferðarmiðstöðinni, þátttakendur 18, fararstjóri Guðjón Ó. Magnússon.

Er kom austur undir Eyjafjöll, var tjöldum slegið í lág neðan undir Grýttutindi. Helgi Ben. og þrír aðrir öxluðu þó byrðar sínar þá þegar og stefndu upp á jökul. Fóru þeir beint upp frá tjaldstaðinu upp á Skerjahryggsleið, sjá 7. tbl. ÍSALP.

Meginhluti hópsins hélt inn að Gígjökulslóninu, var komið þar upp úr kl. 12 á hádegis. Fórum við beint inn í jökulsporðinn til æfinga. Þá kom í ljós, að fæstir í hópnum höfðu stigið fæti á jökul fyrr. Varð því úr þessu byrjendanámskeið í ferðalögum og klífri í ís og jökli. Stjórnaði Guðjón námskeiðinu, og var byrjað á meðferð mannbrodda og ísaxar. Dagurinn leið fljótt, og í rökkur-

Í Gígjökli: Æfð beiting brodda og axar

byrjun um kvöldið fórum við úr jökulísnum niður í bíl, sem beið okkar framan við lónið. Var svo haldið vestur í tjaldstað og farið að kokka kvöldverð inn.

Um daginn hafði veður verið þungbúið, vestangarri með slyddu, en undir kvöld styttti upp. Herti þá frostið og jafnframt lyngdi. var kyrrt og stjörnubjart um nóttina.

Á sunnudagsmorguninn vöknudum við um kl. 8. Var þá að byrja að þykkna upp, virtist því ekki fýsilegt að ráðast til uppgöngu á Eyjafjallajökul. Dagsbirtan er líka full skammæ fyrir 8-10 tíma fjallgöngu. Á 10. tímanum ókum við svo inn að Gígjökli á ný og héldum æfingum áfram. Kennit var, hvernig jöklafarar eiga að binda sig saman í línu, og hvers ber að gæta, þegar gengið er í línu. Einnig var æfð björgun úr jökulsprungu við mismunandi aðstæður.

Klifrað upp úr jökulsprungu með "prussik"-lykkjum á línu

Veður var þokkalegt fram eftir sunnudeginum, gekk þó á með éljum um og upp úr hádegi. Um kl. 3 héldum við úr jöklinum í tjaldstað, þar sem Helgi og hans menn voru þá komnir ofan af jökli. Höfðu þeir tjaldað í 950 m hæð neðst í Skerjunum, við jökulröndina. Um morguninn héldu þeir upp á hájökulinn, sneru loks við í dimmu hríðaréli stutt neðan við Goðastein.

Myndakvöld:

Þann 22. nóvember var mynda- kvöld í Slysavarnarhúsinu.

Arnpór Þórðarson sýndi myndir frá fjallgöngunámskeiði í Austur- ríki og fjallgöngum í Ölpunum.

Einar H. Haraldsson hélt erindi um ferðaprímusa. Lagði hann ekki síst áherslu á notkun við erfið veðurskilyrði, svo og nýtni,

þyngd og afkastagetu einstakra eldunartækja á markaðnum. Þá sýndi Ingvar Teitsson myndir frá Alpaferð klúbbsins á sl. sumri. Að lokum var fundur um Tindfjallaferðina, undir forystu Þórs Ægissonar.

Mæting var allgóð, 30 - 40 manns.

Ingvar Teitsson

- - - - -

Tindfjallaferðin:

Ekki eru allar ferðir til fjár og sannaðist það á Tindfjalla- ferð klúbbsins. Lagt var úr bænum á föstudagskvöld 1/12. Þátttakendur voru 7 og fararstjóri var Þór Ægisson. Þegar austur í Fljótshlíð kom var veður hið versta, mikið austan rök með úrkomu. Ekki varð komist nema stutt upp fyrir Fljótsdal á bílunum því þá brotnaði öxull í öðrum þeirra. Átti nú að freista þess að ganga upp í skála en

veðurhæðin var svo mikil að menn fuku hvað eftir annað um koll og miðaði lítt áleiðis. Varð þá að ráði að hefja skipulegt undanhald og gista í Fljótsdal um nóttina. Veður var ekkert skárra á laugar- dag og fóru þá flestir aftur í bæinn en tveir urðu eftir til að gera við bílinn sem bilað hafði kvöldið áður.

Magnús Guðmundsson

- - - - -

ÚTBÚNAÐUR

I.

Í dagsferðum á vegum klúbbsins að vetri til er eftirfarandi út-
búnaður nauðsynlegur:

1. ullarnærföt
2. ullarskyrta/peysa
3. anorakur
4. ullar/stretchbuxur
5. ullarsokkar
6. ullarvettlingar
7. ullarhúfa
8. legghlífar
9. áttaviti og kort
10. stífir/hálfstífir skór

Í bakpoka eftirfarandi:

1. lopapeysa
2. regngalli (100% vatnsheldur)
3. 2 pör ullarsokkar
4. vindvettlingar
5. nesti

Á jökli og í klifri (í bakpoka)

1. broddar
2. ísöxi
3. jöklabelti + hjálmur ef um klifur er að ræða ásamt prussikböndum
4. sólgleraugu
5. sjúkrataska - heftiplástur, teygjubindi, magniltöflur, álpoki, sóláburður og varasalvi.

Annað (ekki krafist)

1. fjalla- eða gönguskíði
2. fjallavaður (3 menn á 40 m, 9mm vað)
3. deadman - ísfleygar - karabínur osfrv.

II.

Í helgarferðum á vegum klúbbsins að vetri til er eftirfarandi útbúnaður nauðsynlegur. (Allt í lið I ásamt II.(a) og (b)).

Skálaferð: (a)

1. svefnpoki
2. undirsæng (t.d. Karrimat)
3. prímus - helst með pumpu eða Optimus 88
4. pottar, diskur, hnífapör, bolli, hitabrúsi, eldspýtur vasahnífur
5. fjallaskeini
6. ennisljós og vararafhlöður
7. bakpoki

Tjaldferð: (b)

1. tjald með snjóskörum
2. skófla

Annar útbúnaður í lengri ferðum

1. dún/fiberjakki
2. varasokkar
3. varavettlingar
4. snjógríma
5. svefnpokahlíf úr Goretex
6. varastafir og skíðabeygja (ein á hópinn)
7. plast dráttarpota
8. auk eldsneyti
9. talstöð og útvarp
10. íssög
11. verkfæri - lím og naglar, Tesa strigalímband
12. plastpokar - stórir og litlir
13. vigt
14. spil, tafl, bækur
15. snæri og reimar - nál og tvinni
16. vindfatnaður (t.d. dúnhelt léreft)
17. hæðarmælir
18. sjónauki

Ferðanefnd

- - - - -

Allt í útilífið

Yfir 20 gerðir af bakpokum

KLIFURVÖRUR

Core-Tex

laminate

FATNAÐUR

OG

BAKPOKAR

FRÁ

berghaus

Útilíf

GLÆSIBÆ
SÍMI 30350

Naomi Uemura:

TÖLTI EINN SÍNS LIÐS Á NORÐURPÓLINN

Naomi Uemura japanski ofurhuginn kunni, sem frægur er fyrir margvísleg afrek á sviði fjallgöngu, gerði sér lítið fyrir, fyrr á þessu ári, að "tölta" einn síns liðs á Norðurlpólinn fyrstur manna. Hann bætti um betur og hélt för sinni áfram og hélt til nyrsta hluta Grænlands, Kap Morris Jessup og þaðan rölti svo kappinn eftir endilöngum Grænlandsjökli, til syðsta odda hans við Narssarsuq. Hann er auðvitað eini maðurinn sem þessa eyðimerkurgöngu hefur lagt að baki.

Fyrstu spurningarnar sem lagðar voru fyrir Uemura við komuna til byggða voru annars vegar hvers vegna hann færi alltaf einn síns liðs og hins vegar hvað tæki nú við. - "Mér líkar einfaldlega ekki við málæði fólks við svona aðstæður, og þegar þú ert einngetur þú náð allri mögulegri orku út úr sjálfum þér sem er alveg nauðsynlegt við erfiðar aðstæður sem þessar", sagði Uemura, sem svar við fyrri spurningunni. - Seinni spurningunni svaraði kappinn á þann veg að það lægi alveg beint við að hann færi að undirbúa "solo"-ferð til Suðurlpólsins sem hlyti að vera næsta viðfangsefni.

Naomi Uemura

Uemura er eins og áður sagði frægastur fyrir afrek sín á sviði fjallgöngu og má í því sambandi nefna að hann hefur klifið hæstu fjöll fimm heimsálfa; Mount Everest, 8148 m, hæsta fjall heims; Mount Blanc, 4810 m, hæsta fjall Evrópu; Acconcagua, 6970 m, hæsta fjall Suður-Ameríku; Mount McKinley, 6197 m, hæsta fjall Norður-Ameríku og Kilimanjaro, 5890 m, hæsta fjall Afríku. - Þetta hefur aðeins einn maður leikið eftir Uemura en það er Reinhold Messner, fremsti fjallgöngumaður allra tíma, sem á þessu ári hefur m.a. unnið þau frækilegu afrek, annars vegar að klífa Mount Everest, fyrstur manna án notkunar súrefnis, og hins vegar að klífa Nanga Parbat 8125 m einn síns liðs. - Sjá nánar í blaði 7. Þá má nefna í sambandi við afrek Uemura, að hann sigldi norður Amazonfljótið á smábát og auðvitað einn síns liðs.

Uemura var inntur eftir því hvort svona fyrirtæki kostaði ekki óhemjufé. - "Auðvitað kostar þetta peninga. Þessi leiðangur minn til Norðurlpólsins og eftir Grænlandsjökli kostaði mig um 730 þúsund

dollara," eða sem nemur í kring um 230 milljónir íslenskra króna, sagði Uemura. - Dýrt Drottins orðið þar. - Það var japanskt risafyrirtæki Dentsu, sem bar kostnað af uppátækinu.

Aðspurnður um undirbúning fyrir ferðina sagði Uemura að hann hafi lagt mjög hart að sér í 18 mánuði fyrir ferðina, m.a. lifði hann með eskímóum á Grænlandi í þrjá mánuði þar sem hann gerði sér sérstakt far um að kynnst náð meðferð hundanna sem yrðu förunautar hans í ferðinni.

Þá sagði Uemura um erfiðleika þá sem hann mætti á ferð sinni, að þeir hafi ekki verið teljandi, - "Verst var þegar ég þurfti að ganga á fund páfars og það í 50 til 60 gráðu frosti ($^{\circ}\text{C}$). Það gjólaði frekar napurlega", sagði kappinn að síðustu.

Kappinn við komuna til Narssarsuaq á Grænlandi.

Sighvatur Blöndahl

FERÐIR OG FUNDIR ÍSALP Í JANÚAR-MARS 1979

Þar sem félagið hefur tekið á leigu húsnæði að Grensásvegi 5, annarri hæð, verða allir fundir haldnir þar. Einnig verður opið hús á miðvikudögum frá kl. 20.30. Fyrst verður það miðvikudaginn 31. janúar.

24.jan. miðvikudagur - Félagsfundur kl. 20.30

Almennur fundur. Flutt verður erindi um skó, sýndar skuggamyndir frá Grænlandi og norður Noregi. Einnig verða sýndar myndir frá Tindfjöllum.

Á fundinum verður fjallað um ferð á Esju, sem farin verður laugardaginn 27. janúar. Fundurinn verður á Grensásvegi 5.

27.jan. laugardagur - Esja

Tilhögun ferðarinnar verður rædd á fundinum, sem verður 24.jan. Farið verður kl. 8 um morguninn. Fararstjóri verður Torfi Hjaltason s. 24726, og þurfa lysthafendur að tala við hann á fundinum 24.jan. eða hringja í hann fyrir þann tíma. Ath. ferðin er á laugardegi.

11.febr. sunnudagur - Skessuhorn

Rætt verður um ferðina miðvikudaginn 7.febr. á Grensásvegi 5 kl. 20.30. Umsjón með ferðinni hefur Magnús Guðmundsson s. 30274. Þeir sem ætla í ferðina hafi samband við Magnús fyrir 7.febr. ef þeir komast ekki á fundinn.

21.febr. miðvikudagur - Aðalfundur kl. 20.30

Fundurinn verður á Grensásvegi 5 kl. 20.30. Á fundinum verður auk aðalfundarstarfa sýndar yfirlitsmyndir frá starfi síðasta árs, og rætt verður um ferð á Botnsúlur, sem verður farin helgina 24.-25.febr.

24.-25.febr. laugard.-sunnud. - Botnsúlur

Rætt verður um tilhögun ferðarinnar á aðalfundinum. Umsjón með ferðinni hefur Arngrímur Blöndahl sími 17917 og þurfa menn að tala við hann fyrir þann tíma ef þeir komast ekki á fundinn.

10.-11.mars laugard.-sunnud. - Vesturhlíðar Hengils

Fjallamennskunámskeið í snjó. Þetta verður bæði fyrir byrjendur og lengra komna. Rætt verður um ferðina á miðvikudaginn 7.mars kl. 20.30. Upplýsingar um ferðina fyrir fundinn gefur Helgi Benediktsson sími 86939 og 12045. Þeir byrjendur sem hyggjast fara á námskeiðið hringi í Helga fyrir fundinn.

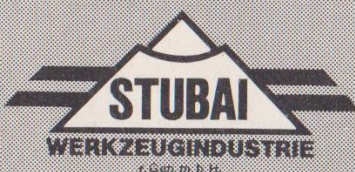
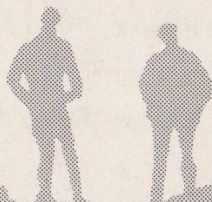
21.mars miðvikudagur - Félagsfundur

Efni: m.a. talað um Tindfjallaferðina helgina 24.-25.mars. Fundurinn verður að Grensásvegi 5.

24.-25.mars laugard.-sunnud. - Tindfjöll

Fjalla- og gönguskíðanámskeið. Ferðin er einnig fyrir þá, sem hafa ekki skíði. Nánar verður rætt um ferðina á fundinum 21. mars.

VÖRUR SEM VANDAÐ ER TIL

Camp
Trails

MoAc

ajungilak.

Blacks
of Greenock

ultimaté

Paraboot - Galibier

Kastinger

SKÁTABÚÐIN

SÉRVERSLUN
FYRIR
FJALLA- OG
FERÐAMENN.

SNORRABRAUT 58 SÍMI 12045

Rekin af Hjálparsveit Skáta Reykjavík